

Niekad nesibaigianti kelionė

Tada, kai paskutinėje mokyklos klasėje į rankas pateko nedidelė verstinė knyga, negalėjau numanyti, kad prasidėjo tikras gyvenimo nuotykis. Tai buvo labai seniai vienoje tolimoje šalyje parašytų pasakojimų rinktinė lenkų kalba (šios kalbos buvau pramokusi iš televizijos). Ji buvo tarsi šviežio oro gūsis. Su kiekvienu knygos puslapiu vėrėsi naujas ir nepažįstamas pasaulis. Norėjau jį suprasti geriau, tad baigusi šią knygą ieškojau kitų panašių. Tai buvo paskata toliau mokytis užsienio kalbų, skaityti jomis, keliauti ir, galų gale, pradėti versti. Juk perskaičius gerą knygą, atradus įdomių minčių, taip norisi pasidalyti atradimais! Nuo to laiko kalbos yra nuolatinės mano bendrakeleivės.

Lietuvių patarlė sako: „Moki žodį – žinai kelią.“ Iš tiesų, kiekviena išmokta kalba – tarsi naujas kelias, atveriantis ypatingų galimybių, pavyzdžiui, studijuoti ar susirasti darbą šalyje, kurioje kalbama ta kalba, užmegzti naujų pažinčių, iš arčiau susipažinti su kitos šalies kultūra ir joje gyvenančiais žmonėmis. Arba perskaityti naują knygą, kuri dar neišversta!

Universitete mokiausi prancūzų kalbos, tad nusprendžiau nesėdėti rankas sudėjus ir porą semestrų praleisti Prancūzijoje. Gyvenau universiteto bendrabutyje drauge su kitais užsienio studentais. Tai buvo ypatinga patirtis: vakarais, po paskaitų ir darbo bibliotekose, susirinkdavome bendrabučio virtuvėje, drauge ruošdavome vakarienę ir vieni kitiems pasakodavome apie savo šalis. Dalykai, apie kuriuos žinojau tik iš knygų ar iš sausų informacinių pranešimų, įgijo kitą prasmę, nes apie juos galėjau išgirsti tiesiogiai, iš savo draugų. Mes bendravome prancūzų kalba, bet stengėmės išmokti ir vieną kitą žodį savo bičiulių kalbomis. Įsitikinau, kad gebėjimas laisvai kalbėti užsienio kalba yra aukso vertės, tačiau net ir vieną žodį mokėti užsienio kalba pravartu – žodis „labas“, išstartas sutikto žmogaus gimtąja kalba, gali pralaužti ledus ir būti gražios draugystės pradžia.

Gerai išmokti užsienio kalbą – daug laiko ir pastangų reikalaujantis siekis, bet esu įsitikinusi, kad kiekviena akimirka, praleista mokantis užsienio kalbos, verta vargo. Kiekviena kalba yra labai turtinga, kaip ir ja kalbėjusių ar kalbančių žmonių patirtis. Todėl kalbų mokymasis gali būti niekad nesibaigianti kelionė, vedanti į vis naujus atradimus, reikšmingus susitikimus ir stulbinančius, gyvenimą keičiančius nuotykius.